

Vi vil meget gerne bakke op om alle initiativer, der skaffer boliger, som kan betales også af dem, der har meget få penge, og initiativer, der også kan rumme mennesker, der i perioder har en anderledes livsførelse og anderledes reaktioner end det, der ellers betragtes som det normale. At leve et liv som anderledes eller udstødt, måske i evig smerte og angst, er i sig selv næsten ubærligt. Det bliver helt sikkert forstærket, når man samtidig skal leve med daglige bekymringer, om man nu også har taget over hovedet næste nat, næste uge eller næste måned.

Hvis man i stedet sørger for, at folk er sikret et sted at bo, så de ikke skal bekymre sig om det, og sørger for, at der er ordentlige aktiviteter, og at der er et boligsocialt arbejde, kan man også udnytte de ressourcer, som de folk har, for folk kan jo som regel mange forskellige ting, og hvis de får muligheden, kan de faktisk være med til at løfte et boligområde. Netop derfor er vi også så dybt bekymrede over, at regeringen sammen med de borgerlige partier og Dansk Folkeparti går ind og skærer ned på det boligsociale arbejde.

Der er sagt meget her om alt det, der kommer, og jeg kan godt forstå, at man gerne vil gøre sig nogle grundige overvejelser om, hvordan man bedst sætter ind på det her område, men jeg forstår ikke, hvordan man kan forbinde det med, at man skærer ned på de konkrete tiltag, der allerede er. Hvis man endnu ikke ved, hvad man vil gøre, hvad det er for nogle initiativer, man vil sætte i værk, så vent dog med at fjerne det, der er, til man har besluttet, hvad det er, man vil have fremover.

Hvis det nu viste sig, at det, man gerne ville have, faktisk var noget af det boligsociale arbejde, der allerede fungerer, hvis det nu viste sig, at noget af det, man gerne ville have, var at have en beboerrådgiver i de lokale boligområder, er det da tåbeligt at starte med at fjerne dem.

Der har efterhånden i forbindelse med finansloven været talt meget på mange forskellige områder om, at 2002 er sådan et mellemår, hvor regeringen skal have tid til at finde ud af, hvad man vil lave af initiativer på forskellige områder.

Jeg synes som sagt, det er helt i orden, at man tager sig sådan et mellemår til at finde ud af, hvad man vil, men så gør det da for alvor. Så lad være med at lave nedskæringerne, til man har fundet ud af, hvad man vil, i stedet for bare at komme med luftsteg og vindfrikadeller.

Og så har jeg det altså sådan, at når jeg hører ordet mellemår, kommer jeg til at tænke på det begreb, vi har inden for juraaen, der hedder mellemdøde børn. Mellemdøde børn er altså dem, der dør, mens de venter på at få arven udbetalt, og jeg er meget nervøs for, at vi på mange områder kommer til at se mange mellemdøde børn, der bliver ramt af nedskæringerne, mens de venter på, at de konkrete hensigter og pæne ord engang skal blive til virkelighed.

Jeg håber meget, at hele det arbejde, der er omkring det boligsociale arbejde, omkring at forbedre forholdene for nogle af de svageste grupper i samfundet, ikke lider døden, fordi det nu bliver skåret væk på finansloven og der ikke stilles noget andet i stedet. Derfor vil jeg også meget gerne støtte det forslag, der ligger fra SF.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Der er i høj grad behov for at sikre bedre bolig-mæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper. Vi ser desværre stadig væk et stigende antal marginaliserede og udstødte i det danske samfund, og det er mennesker, der er meget forskellige og har meget forskellige problemer.

Det er ikke blot, fordi mennesker mangler en bolig, at de er hjemløse. Nej, de hjemløse kan være psykisk syge, stofmisbrugere, mennesker, der er blevet sat ud af deres bolig af forskellige årsager, mennesker, der er kommet ud fra fængsler osv. Men mange af disse mennesker skal jo ikke alene have en bolig. De skal også have behandling, de skal have job, de skal have uddannelse, og de skal have omsorg.

I bemaerkningerne til forslaget står der da også, at der skal etableres bedre og flere behandlingstilbud til misbrugere og sindslidende, og det er jeg helt enig i. Der er i høj grad brug for flere og bedre behandlingstilbud til misbrugere og sindslidende, men der er bestemt også brug for, at vi ved, hvilke behandlingssteder, hvilke behandlingsmetoder der virker bedst, så vi kan få flere af dem. Så vi har også brug for mere forskning på området, så vi ikke bare bevidstløst holder flere penge ud til behandlingsmetoder, der ikke virker.

P.t. er det sådan, at rigtig mange både alkoholikere og stofmisbrugere gerne vil i døgnbehandling for at blive clean eller stoffri, men vi har alt for få behandlingspladser, og et underligt